

כוריאוגרף ונגר
"מיד בעירוס"

יום אני מקבלת את פניו בדלת בלבוש אחר. אפילו את העציצים בבית אני מזיז זה לכיוון אחר.

מה הוא מוכן לעשות בשבילי? הכל, אפילו לנסוע לקצה העיר כדי להביא לי מיטעם שמתחשק לי לאכול. בתחילת הדין חיוור הוא נהג להביא לי כל יום ארבעה ורי פרחים. היום זה פחת לזר אחד בלבד. הוא הבטיח לי להביא שוב פרחים, כמה שרק ארצה.

רוננית: מפריע לי מאוד שהגברים אינם גלויים בדעותיהם. זה מערער את הביטחון שלי. אני לא יודעת מה כוונותיהם. אם הגבר היה חופשי להתבטא לפני, הייתי אני יודעת איך להשיב לו. הייתי יכולה לגרום לו ליהנות יותר.

אני לא משוכנעת שטוב שגבר מבוגר קושר יחסים אינטימיים עם בחורה צעירה. אבל מערכת יחסים כזו עם בנים בני הגיל שעליהם להפגין רק אגו מנופח. בן שלא יצליח לקיים יחסי-יין עם בחורה, לא יזמין אותה יותר. הם מתחרים גלבים כל עוד הם מאמינים שיהיה קל להגיע ליחסי-יין.

אפרת: אנחנו נהנות מהחיוור שלהם. גם נהנות להשלות אותם ומתעללות בהם.

רוננית: לא, אני לעולם לא אפגע בגבר. בשבילי לאהוב טובלים. אני חובר שבת שמיד האשה היא זו שבונה מערכת יחסים תקינה.

אפרת: אשה יכולה לבנות וגם להרוס.

רוננית: הגבר מסתכל על האשה כדי לראות אם היא יפה. ואשה מסתכלת על הגבר כדי לוודא אם הוא מסתכל עליה. לדעתי הגברים אינם משקיעים די מאמץ כדי לגרום לאשה שהיא תתגרר ותרצה בהם. חשוב להם שהאשה תהיה יפה, אבל הם לא דואגים כלל למראה החיצוני שלהם.

אפרת: אנחנו צעירות ויפות מפני שאנחנו חושבות איך לצוד את הגברים. רציני בבן-הזוג שלי מפני שהוא יפה. רק בשלב הרבה יותר מאוחר הוא נפתח וגילה את רגשותיו. לקח הרבה זמן עד שהגענו להרמוניה. אשה מסוגלת להיות הרבה יותר רגישה. אם הגברים היו פוחדים פה ומביעים עצמם, הם היו עשויים ליהנות הרבה יותר.

לא היה שלם עם כך שהוא חי עם בחורה כלי-כך צעירה ממנו. חברים שלו נהגו לשאול אותו מה הוא עושה עם בחורה צעירה ממנו. אבל אותי הוא פינק.

רוננית: את יכולה להיות משוכנעת שאם בחורה אחרת תפתח אותו, הוא ישאר נאמן לך?

אפרת: אני חושבת שכן. לדעתי כל גבר יכול להתפתות. ולא משנה מי האשה שעזמה הוא חי. אחרי שלוש שנים ביחד הוא גילה פיתאום שיש לי שאלות ואני מחפשת פיתרונות. זה מצא-הן בעיניו, למי רות שהוא לא נהג להנחות אותי ביחסי-יין, כי היה נדמה לי שהכל ברור.

אני לא חושבת שהייתי מסוגלת לפתח מערכת יחסים טובה עם בן גילי. לדעתי הם רק חושבים איך לקבל ולא משקיעים רגש בבת-הזוג. לגבר מבוגר יש זמן לחוש את הצרכים הריגשיים של בת הזוג, אבל לא כל גבר מנוסה מבין שהאשה רוצה ללמוד ממנו איך לגרום לו הנאה. בתחילה לא ידעתי איך להתנהג.

רוננית: גברים שאני אומרת להם שאני מחפשת בבן-הזוג גם קשר ריגשי ואמון, נהגים לצחוק לי. רק בסדרת הדין כתבות הן גיליתי לראשונה שגם הדין גברים רגישים. גם הם מחפשים את אותו הדבר, אבל לא כל גבר יודע בכך. חשוב להם הרבה יותר להתגאות בכך שהם כבר מקיימים יחסי-יין גם אם אני יודעת ש-האמת שונה.

אפרת: מאז שהתחלתי ליהנות מיחסי-יין נוצרה גם קירבה רגשית חזקה יותר ביני ובין בן זוגי. התהליך הזה גרם לי להשתנות. הייתי ילדה מפונקת ואנוצני טרית וכולם העניקו לי תשומת-לב. פתאום אני מסתכלת גם סביבי ומנסה להבין גם את הסובבים אותי.

אני מעריכה את כל שחברי עושה למע-ני, אבל אני לא יכולה לומר שהוא מלמד אותי איך לגרום לו הנאה. רק היום התחלתי לשאול אותו. הוא הופתע, אבל לא הסתייג מכך שהתחלתי לשאול. הוא אפילו היה מרוצה.

רוננית: אנחנו לא צעירות מדי ליחסי-יין. אבל האווירה סביבנו היא של הכיבוש ולא של רצון להשקיע רגש. גבר רים בני 30 נמשכים לעזרה בת 17, כי היא בתולית. מסקרן אותם מה מסוגלת לעשות נערה כלי-כך צעירה. זה מעורר אותם יותר מבחורה מנוסה.

שוקי וגנר צודק כשהוא אומר שהצעי-רות אינן מבינות שהן ניחנו בסכסוכיות טבעיות. ושאל להן להתאמץ לגרות את הגבר. תמיד לפני פגישה אני אומרת לעצמי שאבוא לבושה כפי שאני. אבל ברגע שהוא מופיע אני רצה לראי, מסי-טרקת ומתאפרת ונותנת לו לחכות. רק כשאני משוכנעת שיפיתי עצמי, אני יורצאת אליו.

אפרת: לי קורה אותו הדבר. למרות שאני אומרת לעצמי לא להתייפות במיר-חד עבור הגבר, אני מוצאת עצמי רצה ברגע האחרון אל המישחות והראי. בכל

"אתה נהדר, גמרת לאל". זה נורא. בר-סכס צריך להיות מסוגל להרגיש ולא לדבר שטויות.

לא אני המצאתי את התיאוריה הרווחת בתיאטרון שהמישחק על הבימה נובע כולו מאברי-המין. לומדים זאת בכל האוני-ברסיטות הגדולות והמכובדות. שם — במרחק של 20 סנטימטרים מתחת למוח-ניים מרוכות כל התחושות שלנו. אהבה, שינאה, קינאה — חזקות אצלי פי שמו-נה באיזור אברי-המין.

אני מרגיש שכל הכוח שלי נובע משם. משם אני בונה את המישחק, את היכולת להעביר אל שחקנים את מה שאני רוצה שהם יביעו. השליטה שלי בכל מה שקר-האיתו וסביבי על הבימה נובעת משם. בשבילי כל דבר בחיים הוא מיני.

בערב הפרמיירה אני בשיא המתח. כל הרומנים שלי עם נשים נשברו לפני הערב הזה. לא הייתה אשה שהיתה מסך-גלת להיות במחיצתי אז. אני מוצא סי-פוק עצום באווירה המחשמלת של ה-פרמיירה. האשה הראשונה שתהיה מסו-גלת לעבור איתי את הפרמיירה — אציע לה נשואין.

גופי הפריע לי. למרות שהוא מצא-הן בעיני ורציני לקשור איתו יחסי ידיות אינטימיים.

אפרת: אחרי הנשיקה הראשונה, עם בן שגר בשכנות, חשבו כל בני הכיתה שלי שעשיתי מעשה נורא. הם לא ידעו שהיו לי עוד עשרה יודים כאלה. אהבתי להיות מוקפת כבנים, ולא הפריע לי אף פעם שבני-גילי חשבו שאני ילדה מופ-קרת. כל הסיטואציה הזו אפילו מצאה-הן בעיני.

תמיד היה לי ביטחון עצמי ונהגתי ללעוג לבנים. כל בעל שחיוור אחרי חשבתי: האם הוא בעל פוטנציאל להיות הגבר הראשון שאינו אקיים יחסי-יין? כמה שראיתי סביבי למדתי שיחסי-יין לא חייבים תמיד לגבוע מאהבה, אלא יכולים להתרחש בגלל דחף יצרי בלבד. אחרי הפעם הראשונה גיליתי שזה קרה בגלל שרציתי בזה.

אני גרה היום עם בחור המבוגר ממני ב-12 שנה. בתחילת ההיכרות בינינו לא חשבתי על יחסי-יין, אבל כשזה הת-רחש היה לי טוב. אחרי כמה חודשים גיליתי לו שאני מאוהבת בו. לקח לו הרבה זמן עד שהוא הודה שגם הוא אוהב אותי. לי זה לא הפריע, כי חשבתי שאולי הוא

יש עלינו, הגברים, לחץ לגמור לאט כדי לספק את האשה. האמת היא שאם יש שיתוף פעולה מלא, אז אפשר לזרוק לכל הרוחות את הבעייה הזו. זה לא קורה בערב הראשון, אבל לאט-לאט נוצרת ה-כימיה. אם האשה תאמר לי "עזוב, אני נהנית מזה שאתה הנהג", זה יהיה נוח, אבל לא ימצא-הן בעיני. אשה כזו תי-חשב בעיני לסמרטוט. זו שאומרת לי יופי, גמרת את העבודה, אתה לא צריך יותר להתאמץ" אינה עושה לי טובה. אני ארגיש כמו אידיוט. זה יהיה פשוט בול-שט.

אם גבר היה כלי-כך רוצה לגמור, הוא היה יכול לעשות זאת רק עם עצמו. אולי פה אני מרגיש שהדיעה שלי ממש מר-רבת, אבל אני לא הולך לארוס כדי לק-נות אבזורים שיביאו לי סיפוק. במקום זה אני מתייחס אל האשה כבובד-ראש, מוכן להשקיע הרבה אנרגיה, ואין סיבה שהיא לא תבין.

אם האשה לוחצת עלי, בשעה שאני לא מעוניין או שעדיין לא התעורר בי רי-גוש כלפיה, היא הפסידה אותי. אני שור נא שאשה אומרת לי "היית שיגעון" או

"גברים לא אומרים, הם משוכנעים שנדע!"

אפרת גבירץ (נכדה למישפחת ריב-לין המסופפת) רוננית ארינוס הן נערות צעירות בנות 17. הן גילו לי, שאמהותיהן קנו את גיליונות העולם הזה כדי שהן תקראנה על הנושא. המיכתב שהן שלחו למערכת עורר תשומת-לב מיוחדת:

"...היינו מעוניינות לחוות דיעה של בחורות שהתנסו המינית התחילה בגיל צעיר, כי הבשלות הנפשית הפיזית שלנו היתה מלאה. אומנם הנסיון שלנו אינו רב, אך ברורה לך המשיכה של גברים מבוגרים דווקא אל נערות צעירות... לא מעט גברים אמרו לנו: את הפעם הזו שנייה, השלישית הרביעית תזכרי, אך את הפעם הראשונה לא תשכחי!"

"בסידרה זו, ובכלל בשיחות או בי-ספרים, לא הוזכרה החוויה הראשונה של הגבר במגע המיני. בעוד שזו של האשה מזכרת. נכון, שהוא עשה מאמץ רב כדי לספק אותי כשזו הייתה החוויה הראשונה שלי, אך הוא לא ניסה כלל להסביר לי מה ריגש גם אותו!!!"

"הם נכנסים מיטה עם הרגשה שאנ-הן נו כבר נדע איך לטפל בהם. לא מנסים להסביר מה הם רוצים. לעומתם, אנחנו כן מדריכות אותם איפה ואיך... אנחנו עדיין צעירות, אך צריך לזכור שאנחנו דור העתיד!!!"

התקשרתי טלפונית עם רוננית והופתעתי, כשהיא לא גילתה כל ביישנות והסכימה להתראיין. אמה אף ישבה איתנו והאזינה לחלק מהשיחה. אפרת, שהצטרפה בשלב מאוחר יותר, התגלתה כנועזת עוד יותר. שתיהן דיברו בחופשיות על התנסויות-תיהן המיניות, והסכימו שהכתבה תתפרסם בשמותיהן המלאים ועם תמונותיהן. אך למחרת התקשרה רוננית וביקשה שסיפוריה יופיע ללא תמונה.

למרות ששתיהן בנות אותו הגיל, הדי-עות שהן גיבשו על סמך נסיוןן המיני שונות לגמרי.

רוננית: היום יחסי-יין הפכו לצו-רת בילוי. אין צורך להתכונן לקראתה אלא רק לחטוף וליהנות. אני חושבת ש-אנחנו מספיק בשלות כדי לקיים יחסי-יין, מין, אבל אני עדיין איני מאמינה שהגבר מבין את המשמעות של המישחק שמר-תירה בנו הפעם הראשונה. לא תמיד מסוגל הגבר להבין איוז תלות מפתחת הנוערה הגבר. אחרי שקיימה יחסי-יין בפעם הראשונה, אין לי אמון בגברים. אני חושבת שהם מחפשים רק את הגוף ואינם מעוניינים להשקיע גם מאמץ ריגשי.

למשל, בחור שחיוור אחרי, נהג להת-קשר אלי בכל יום והתעקש להזמין אותי, כשביקשתי לפגוש בו ביחידות בשעות אחר-הצהריים הוא תמיד התחמק, והס-ביר לי שבשעות הערב הבית של אבא נסגם שלו יהיה פנוי ושם יהיה לשינינו זכאם להיות ביחד. הרצון שלו להשיג רק את

תלמידה גבירץ (ריבלין)

לא הפריע לי שבני גילי חשבו שאני מופקרת"